

som man selv ønsker, den maa vedblive at være Mandens, hvis ikke Hjemmet skal falde fra hinanden. Hvor der ikke er Tale om at naa Idealet, men blot om at bjærge Livet, kan selvfølgelig den ideale Maalestok ikke anlægges, og vor Lovgivning gjør det da ogsaa muligt for Hustruen at drive Forretning i Undtagelsestilfælde. Dette forekommer mig at være et korrekt Standpunkt, og det vilde være meget at beklage, om dette Standpunkt blev opgivet.

Men ikke alene til Opgivelsen af dette Standpunkt, ogsaa til langt betydeligere Ulemper vilde det føre, om vor Lovgivning gik videre paa den Vej, som den desværre har betraadt med Loven af 7. Maj 1880. Den gifte Kvindes Umyndighed i Formuesanliggender have vi indrømmet er en Ulæmpe; men det kommer jo ikke blot an paa at hæve denne, det drejer sig endnu mere om, at man ikke skaber større Ulæmper end den, man hæver. Umyndighed, saa vi, er en Ulæmpe af to Grunde, for det første fordi den hindrer Hustruen i at blive Mandens Fortrolige, og for det andet fordi den berøver hende Værnet mod en slet Ægtemand. At sikre Hustruen Særformue har altid været Midlet til at beskytte hende mod Manden, og altsaa Udtryk for en Mistillid til Ægteskabet selv; det blev kun et Middel til at hæve hende overfor Manden, hvor det fremkaldte hans økonomiske Interesserthed i ikke at fortørne hende, men det sprængte bestandig Ægteskabet, hvor det adskilte Ægtefællernes økonomiske Interesser. Man maa anerkjende, ikke alene at Hr. Bajers nyeste Lovforslag om Ægtefællers formueretlige Stilling er i Konsekvens af Loven af 7. Maj 1880, hvortil han er Fader, men ogsaa at selve Forslaget næppe paa mere matematisk Vis kunde skille de to Parter økonomiske Interesser. Saa længe Ægtefællerne leve sammen, skulle de være ganske uafhængige af hinanden, idet hver skal besidde sin Formue og raade for sine Indtægter; der er intet, som skal kunne blive Fælleseje, undtagen hvad begge eje i Forening, eller hvad de selv bestemme skal være fælles; dør den ene af Ægtefællerne, gaar dennes Særformue ind i Fællesformuen, saa et saadant Dødsfald for Fremtiden vil blive en Kilde til forøget Velvære for den Efterlevende. Det er smukt af Hr. Bajer saaledes at have været betænkt paa at mildne Dødens Bitterhed.

Det foreliggende Lovforslag er den gennemførte Mistillid